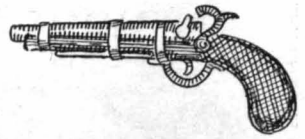

ΟΙ ΓΚΑΙΚΣΤΕΡΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΡΧΙΛΗΣΤΗΣ ΜΑΝΤΡΕΝ

“Όπου ολόκληρη στρατιά κινητοποιείται έναντι του Μαντρέν. Πώς ο αρχιλαθρέμπορος πουλούσε τα λαθραία του στα κρατικά μονοπώλια. Πώς ο άρχηγός της χωροφυλακής φύλαγε τα όπλα των ληστών. Ή επιθεώρηση των ληστών του Μαντρέν από το στρατιωτικό διοικητή. Ο Μαντρέν κυριεύει όχρωμένες πόλεις. Ένα ιστορικό κατόρθωμά του. Ή ευγένεια του προς τις γυναίκες κτλ. κτλ.

Μόλις έγιναν γνωστά στο Παρίσι τα καταπληκτικά κατορθώματα του Μαντρέν, για τα οποία μιλήσαμε στο προηγούμενο φύλλο, η κυβερνησιακή οργάνωση πραγματικώς έκστασε έναντι του. Όχι μόνο συντάγματα πεζικού είχαν στρατοπεδεύσει επίτηδες στη Βαλάνς, έτοιμα για κάθε ένοχο, και μια άτελειση σειρά στρατευμάτων είχε αποκαταστήσει όλα τα περάσματα, από το Γιορρά ως τη Μεσόγειο. Τέλος οργανώθηκε ένα ειδικό σώμα από υπερεκφορούς και δραγόνους, υπό τας διαταγές του συνταγματάρχου Αλέξη ντε λα Μορλιέρ, προωρισμένου για την καταδίωξη του τρομερού λησάχου.

Μά ο Μαντρέν ήταν ασύλληπτος. Όχι μόνο ξέφυγε από τις καταδίωξεις της στρατιάς εκείνης, αλλά και εξακολούθησε να κάνει τις «επιχειρήσεις» του με μεγαλύτερη άκμα επιτυχία.

Έχοντας εμπιστοσύνη στον τρόπο που σκόπευε παντού το πέρασμά του, ξάφνιαζε όλο τον κόσμο με τους καταπληκτικούς πραγματικά αθλούς του.

Μιά από τις άγαπημένες του συνήθειες ήταν να πουλάει στο ίδιο τόπο... Μονοπώλιο του Κράτους τα λαθραία του. Έτσι, τον Οκτώβριο του 1754, στο Άμπρε, ξενάγησε διά της βίας των διευθυντή του Καπερνασταίου ν' αγοράσει απ' αυτόν λαθραία κανόνι, αξίας 1000 χρυσών σποδών! Ή σχετική μάστιγα πώρις της αγοράπωλησιας ανατάχθη επίσημος, κατ' αξίωσιν του Μαντρέν, από τον συμβολαιογράφο του τόπου!...

Μιά άλλη φορά, ο Μαντρέν έμαθε ότι στο Ροντέζ αι άρχες είχαν κατάσει μερικά όπλα, προωρισμένα για τους λαθρεμπόρους. Χωρίς να χάσει καιρό, έγραψε μια ευγενεστάτη επιστολή στο δικαστή του τόπου, με την οποία τον παρακαλούσε να του στείλη χωρίς αναβολή τα κατασχόμενα όπλα, γιατί, εν έναντι περίπτωση, θάβραζε φωτιά στο σπίτι του.

Ο δικαστής, μόλις έλαβε την επιστολή του λησάχου, διέταξε να του φέρουν τα κατασχόμενα όπλα. Μά εκείνα είχαν γίνει άφαντα, γιατί τα είχαν μοιραστή μεταξύ τους οι χωροφύλακες.

Τότε ο δικαστής, πεπνυμένος, έπευσε ν' αγοράσει καινούργια όπλα και να τα στείλη στο λησάχου.

Τα όπλα όμως αυτά ήταν άχρηστα στον Μαντρέν, γιατί τόσο αυτός όσο κι' όλοι οι συμμορίται του, ήταν όπλαμένοι στην έντέλεια.

Τι να τα έκανε; Πού να τα φύλαγε ασφαλώς; Τέλος, ο Μαντρέν τα έστειλε στον... άρχηγό της χωροφυλακής της περιφέρειας, παρακαλώντας τον να του τα φιλιάει και να του τα έχη έτοιμα εις πρώτην ζήτησιν!...

Ο άρχηγός της χωροφυλακής, μη μπορώντας να κάνει κι' αλλιώς, του τα φιλιάει πράγματα και δταν, ύστερ' από λίγο καιρό, ο Μαντρέν του τα ζήτησε, έπευσε να του τα επιστρέψη!

Όστόσο, ο Μαντρέν έφτασε στο κατακόρυφο της τόλμης του, την ήμερα που συνάντησε στο δρόμο του τον βαρόνο ντ' Έσπανιάκ, στρατιωτικό κυβερνήτη της Νοτίου Γαλλίας, ο οποίος με πολυαριθμη ακολουθία περιώδευε στην περιφέρειά.

Ο Μαντρέν προσκάλεσε τον κυβερνήτη να σταθή και του είπε τα εξής:

— Θά σάς ήμουν πολύ ευγνώμων, κύριε κυβερνήτη, αν λαβαίνατε την γαλοσύνη να επιθεωρήσετε τους άνδρες μου και να τους βάλετε να κάνουν γυμνάσια υπό τα προστάγματά σας!...

Θέλοντας και μη ο έκλαμπρότατος κυβερνήτης αναγκάστηκε να υπακούση. Ο Μαντρέν του παραχώρησε το άλογο του και ο ίδιος τον άκολουθησε μετροφρόνως έπάνω στο άλογο κάποιου μέλους της συμμορίας του.

Ή επιθεώρησης και τα γυμνάσια έγιναν σύμφωνα με όλους τους στρατιωτικούς κανόνες και ο κυβερνήτης έμεινε κατάπληκτος από την περυσία και τη στρατιωτική εκπαίδευση των έκλεκτών αυτών ληστών.

Με τις άλλεπάλληλες αυτές επιτυχίες του, ή τόλμη του αρχιλαθρεμπόρου μεγάλωσε όλοένα, όπως μεγάλωσε επίσης κι' ή συρροή έδελοντών που ήθελαν να καταταχθούν στη συμμορία του. Είχε πειά υπό τας διαταγές του πεντακόσια παλληκάρια και μ' αυτή την μικρή αλλά έκλεκτή στρατιά, ο Μαντρέν έκτελούσε

πραγματικές πολεμικές επιχειρήσεις, ξεφεύγοντας όλες τις καταδίωξεις διασχίζοντας σόν άπόλυτος κύριος την περιοχή του Ροδανού, πολιορκώντας όχρους πόλεις κι' ξαναγκάζοντας τους υπερασπιστάς των να παραδοθούν!

Στις 5 Οκτωβρίου 1754, στις 6 το πρωί, ο Μαντρέν με τη συμμορία του, παρουσιάστηκε τόσο άπροδόχιστα μπροστά στο όχυρώτατο Μπρούζ, ώστε ή φρουρά του, που άπελείετο από 2000 άνδρες, παραδόθηκε χωρίς να προβάλλη την παραμικρή αντίσταση.

Τότε ο Μαντρέν μπηκε θριαμβευτικά στην πόλι, κατέσχεσε όλα τα πράγματα που βρήκε στις άποθήκες του Δημόσιου κι' άπελευθέρωσε όλους τους φυλακισμένους για χρέη προς το Δημόσιο, άφίνοντας μόνο μέσ' στις φυλακές τους κλέφτες και τους εγκληματίες!...

Ο τρόμος που ένέπνεε ο Μαντρέν ήταν τέτοιος, ώστε διάφοροι φαρσέοι έχρησιμοποιοσαν τ' όνομά του για να τρομοκρατούν τας άρχάς. Έτσι, κάποτε, ένας άπ' αυτούς τους φαρσέο, έστειλε τόν διοικητή της Μπών μια επιστολή, εκ μέρους δήθεν του Μαντρέν, διά της οποίας τον ειδοποιούσε ότι θά επέδραμε στην πόλι αυτή.

Έφτασε μόνο αυτό για να άναστατωθή ο τόπος και να πλημμυρίση ή Βουργουνδία από στρατεύματα.

Ο Μαντρέν, δ όποιος δεν είχε ιδέα του πράγματος, δταν τ' έμαθε δλ' αυτά, άπάντησε στα μέτρα που είχαν ληφθή έναντι του με ένα άνδραγάθημα, που δεν έχει τό προηγούμενο του στην ιστορία των ληστών.

Έπληρε όλη την συμμορία του και άφου πέρασε απ' τη Μπεζανσόν' κανονιολοούμενος απ' τ' αφρούριά της, έφτασε μπρός στη Μπών, άκρι βώς τό μεσημέρι της 18 Οκτωβρίου.

Μόλις ή άρχές της πόλεως τό άντελήφθησαν αυτό, έλαβον έξιαιρε τικά μέτρα άμύνης. Ο στρατός παρετάχθη σία τείχη και τις πύλες της πόλεως και τα κανόνια άρχισαν να ρίχνουν.

Μά ο Μαντρέν κι' οι άνδρες του προχώρησαν άφοβα, φωνάζοντας: — Θάνατος! Θάνατος! Φωτιά στη πολιτεία!

Και ήταν τόσο ή όρμη τους, ώστε οι στρατιώται του κάκου προσπάθησαν ν' αντίσταθούν!... Οι λησται ό άνέτρεφαν και σαρφαλόσαν σόν τείχη!...

Αυτό ήταν όλο!... Έπειτα απ' την πρώτη αυτή επιτυχία του Μαντρέν, οι άμυνόμενοι έχκατέλειψαν κάθε αντίσταση και παρεδόθησαν!...

Ο Μαντρέν έχκαταστάθηκε τότε στο Δημαρχείο της Μπών, συνέλαβε τό δήμαρχο και τον άνήγγειλε ότι επέβαλε στους κατοίκους της πόλεως πρόστιμο 100.000 φράγκων.

Πράγματι δέ τό πρόστιμο του πληρώθηκε άμέσως. Συγχρόνως δέ του παρεδόθησαν τα κλειδιά της πόλεως εν έπισήφω τελετή, κατά την όποιαν ο δήμαρχος προσέφερε στον Μαντρέν κρασί μέσα σε χρυσό κύπελλο και φραμί σε χρυσό δίσκο, τιμή που μόνο στους στρατάρχας, έκπορθητάς μεγάλων φρουριών, γίνονται.

Ο Μαντρέν, εκτός των άλλων, ήταν υπόδειγμα τιμιότητας στις «υποθέσεις» του και ευγενέτατος προς τις γυναίκες.

Όταν έφτασε, στις 4 Άπριλίου 1754, στον πύργο του Σατιγιόν, ή πυργοδέσποινα κόμισσα Σαπέλ βρισκόταν μόνη της εκεί!...

Αν και ο λησάχου κι' οι άνδρες του ήταν κατάκοποι, ύστερ' από μια ολόκληρη έχαντητική πορεία, όστόσο, δταν έμαθε πως ή κόμισσα ήταν μόνη της, δεν δέχτηκε να πη μέσ' στον πύργο κι' έφυγε, άφου προηγουμένως της άφησε ως όμοιο μερικά τότια μεταξόν άφασμάτων και μουσελίνας.

Ο Μαντρέν δειχνόταν πάντα καλός και πονετικός για τους φτωχούς επαγγέλματες και ταπεινούς χωρικούς. Κάποτε που είχε πείσ στο Σαιν—Σιμόν ράησε τους συγκεντρωμένους χωρικούς αν είχε κανείς παράπονα από τους άνδρες του.

Μά κανένας τους δεν βρέθηκε να πη τό παραμικρό έναντιόν τους.

Τότε ο λησάχου άφου σκόρπισε με τις χούφτες τα νομίσματα σ' όλο αυτό τό πλήθος, έχεφανισθήκε όπως ειχε έμφανισθή, μέσα σ' ένα σύννεφο σκόνης.

Στό προσέχει θά διηγηθούμε και άλλα καταπληκτικά κατορθώματα του περιφήμου αυτού λησάχου.

Ο Λησάχου Μαντρέν